

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 675/ 6 lutego 2022 ISSN 2080-0010

V Niedziela zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 6, 1-2a. 3-8

Czytanie z Księgi proroka Izajasza: W roku śmierci króla Ozjasza ujrzałem Pana zasiadającego na wysokim i wyniosłym tronie, a tren Jego szaty wypełniał świątynię. Serafimy stały ponad Nim; każdy z nich miał po sześć skrzydeł. I wołał jeden do drugiego: «Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów. Cała ziemia pełna jest Jego chwały». Od głosu tego, który wołał, zadrgały futryny drzwi, a świątynia napełniła się dymem. I powiedziałem: «Biada mi! Jestem zgubiony! Wszak jestem mężem o nieczystych wargach i mieszkam pośród ludu o nieczystych wargach, a oczy moje oglądały Króla, Pana Zastępów!» Wówczas przyklęczałem do mnie jeden z serafimów, trzymając w ręce węgiel, który szczypcami wziął z ołtarza. Dotknął nim ust moich i rzekł: «Oto dotknęło to twoich warg, twoja wina jest zmazana, zglądzony twój grzech». I usłyszałem głos Pana mówiącego: «Kogo mam posłać? Kto by Nam poszedł?» Odpowiedziałem: «Oto ja, pošlij mnie!»

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Psalm (Ps 138 (137), 1b-2a. 2b-3. 4-5. 7e-8)

Wobec aniołów psalm zaśpiewam Panu

Będę Cię słał, Panie, z całego serca, *
bo usłyszałaś słowa ust moich.
Będę śpiewał Ci psalm wobec aniołów, *
pokłon Ci oddam w Twoim świętym przybytku.

I będę słał Twę imię za łaskę i wierność
Twoją, * bo ponad wszystko wywyższyłaś
Two imię i obietnicę.

Wysłuchałaś mnie, kiedy Cię wzywałem, *
pomnożyłaś moc mojej duszy.

Wszyscy królowie ziemi będą dziękować
Tobie, Panie, * gdy usłyszą słowa ust Twoich.
I będę opiewać drogi Pana: *
«Zaprawdę, chwała Pana jest wielka!»

Wybawia mnie Twoja prawica. *
Pan za mnie wszystkiego dokona.
Panie, Twoja łaska trwa na wieki, *
nie porzucaj dzieła rąk swoich.

DRUGIE CZYTANIE

1 Kor 15, 1-11

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian: Bracia: Przypominam, bracia, Ewangelię, którą wam głosiłem, którą przyjęliście i w której też trwacie. Przez nią również będziecie zbawieni, jeżeli ją zachowacie tak, jak wam głosiłem. Bo inaczej na próżno będziecie wierzyli.

Przekazałem wam na początku to, co przejąłem: że Chrystus umarł – zgodnie z Pismem – za nasze grzechy, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem; i że ukazał się Kefasowi, a potem Dwunastu, później zjawił się więcej niż pięciuset braciom równocześnie; większość z nich żyje dotąd, niektórzy zaś pomarli. Potem ukazał się Jakubowi, później wszystkim apostołom. W końcu, już po wszystkich, ukazał się także i mnie jako poronionemu płodowi. Jestem bowiem najmniejszy ze wszystkich apostołów i niegodzien zwać się apostołem, bo prześladowałem Kościół Boży. Lecz za łaską Boga jestem tym, czym jestem, a dana mi łaska Jego nie okazała się daremna; przeciwnie, pracowałem więcej od nich wszystkich, nie ja, co prawda, lecz łaska Boża ze mną. Tak więc czy to ja, czy inni, tak nauczamy i tak uwierzyliśmy.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Mt 4, 19

Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi.

EWANGELIA

Łk 5, 1-11

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza: Pewnego razu – gdy tłum cisnął się do Jezusa, aby słuchać słowa Bożego, a On stał nad jeziorem Genezaret – zobaczył dwie łodzie stojące przy brzegu; rybacy zaś wyszli z nich i płukali sieci. Wszedłszy do jednej łodzi, która należała do Szymona, poprosił go, żeby nieco odbił od brzegu. Potem usiadł i z łodzi nauczał tłumy. Gdy przestał mówić, rzekł do Szymona: «Wy płyn na głębię i zarzućcie sieci na połów!» A Szymon odpowiedział: «Mistrzu, całą noc pracowaliśmy i nic nie ułowiliśmy. Lecz na Twoje słowo zarzucę sieci». Skoro to uczynili, zagarnęli tak wielkie mnóstwo ryb, że sieci ich zaczęły się rwać. Skinęli więc na współtowarzyszy w drugiej łodzi, żeby im przyszli z pomocą. Ci podплыli; i napełnili obie łodzie, tak że się prawie zanurzały. Widząc to, Szymon Piotr przypadł Jezusowi do kolan i rzekł: «Wyjdź ode mnie, Panie, bo jestem człowiekiem grzesznym». I jego bowiem, i wszystkich jego towarzyszy w zdumienie wprawił połów ryb, jakiego dokonali; jak również Jakuba i Jana, synów Zebedeusza, którzy byli współnikami Szymona. A Jezus rzekł do Szymona: «Nie bój się, odtąd ludzi będziesz łowił». I wciągnąwszy łodzie na ląd, zostawili wszystko i poszli za Nim.

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes	2
Wiara i rozum – Fragmenty Encykliki JP II.	2
Niech pierwszy rzuci kamień.	3
"Megi" – Spektakl inspirowany historią świętej cudzołożnicy	3
10.02.br. – Wspólnota Męski Różaniec zaprasza na spotkanie	4
1% podatku na Fundację Ecclesia Villanovensis	4

KOMENTARZ

W naszym życiu zawodowym, rodzinnym trzeba nam pamiętać o pewnych zasadach, które sprawiają, gdy się ich trzymamy, że te sfery naszego życia mają szansę dobrze wyglądać.

Podobnie jest w życiu duchowym. Są fundamentalne prawdy, których trzeba się trzymać, by wzrastać w wierze i być zbawionym. Święty Paweł przypomina Koryntianom, ale także i nam Dobrą Nowinę o Chrystusie, który umarł za nasze grzechy, został pogrzebany, zmartwychwstał trzeciego dnia i ukazał się swoim uczniom. Jeśli będziemy się tego trzymać, bez wprowadzania ludzkich modyfikacji osiągniemy zbawienie.

To bardzo istotne, by nie zmieniać Ewangelii przekazanej przez Apostołów, czy to pod wpływem ducha naszych czasów, czy też naszych słabości. Bóg obiecał nam łaskę, by wytrwać w niej. Jedynie chcemy z tą łaską współpracować.

Ks. Tomasz Lis

Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes

Kościół katolicki wspomina 11 lutego Najświętszą Marię Pannę z Lourdes. Tego dnia 1858 r., w cztery lata po ogłoszeniu przez Piusa IX dogmatu o Niepokalanym Poczęciu, Matka Boża ukazała się ubogiej pasterce Bernadecie Soubirous w Lourdes. Podczas osiemnastu objawień Maryja wzywała do modlitwy i pokuty. Nakazała, aby na miejscu objawień wybudowano kościół. Polecenie to zostało wypełnione przez miejscowego proboszcza i w 1875 r. odbyła się uroczysta konsekracja świątyni. Przed pandemią koronawirusa przybywało tam rocznie do 6 mln pielgrzymów z całego świata.

Bernarda Maria Soubirous, zwana przez bliskich Bernadeta, mieszkała w Lourdes – miasteczku leżącym u stóp Pirenejów. Rodzina dziewczyny była bardzo biedna. Bernadeta była ładną dziewczyną, jednak po przebytej chorobie nie rosła. Miała tylko 140 cm wzrostu. Chorowała na astmę. Nie umiała czytać ani pisać, mówiła tylko miejscowym dialektem. Nauka sprawiała jej trudność.

11 lutego 1858 r. Bernadeta z siostrą i koleżanką poszła zbierać gałęzie na opał. Przy grocie Massabielskiej zobaczyła unoszącą się nad krzakiem śliczną dziewczynę w białej sukni, która w prawej dłoni trzymała różaniec. Bernadeta, naśladując ją, uczyniła znak krzyża i zaczęła odmawiać różaniec. Biała Pani włączała się w modlitwę tylko na „Chwała Ojcu...”, kończąc każdą dziesiątkę. Potem – znikła.

18 lutego Biała Pani wypowiedziała znamienne słowa: „Nie obiecuję ci szczęścia na tym świecie, ale w przyszłym”. Trzy dni później wezwała: „Módlcie się za grzeszników”, a po kolejnych trzech dniach: „Pokutujcie! Pokutujcie Pokutujcie!”.

Prosiła też, by księża wybudowali przy grocie kaplicę, i aby przychodzono tam w procesji. Miejscowy proboszcz domagał się jednak cudu, chciał też poznać imię Białej Pani. Odpowiedź padła 25 marca: „Jestem Niepokalanym Poczęciem”.

Było to swoiste „potwierdzenie” ogłoszonego cztery lata wcześniej przez Piusa IX dogmatu o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny. Zanim dogmat został ogłoszony, prawdę tę przekazała sama Maryja w objawieniach, jakie otrzymała w 1830 r. św. Katarzyna Labouré. Matka Boża nakazała wówczas wybite medalika z napisem: „O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”. Podobnie podczas objawień w Gietrzwałdzie 1 lipca 1877 r., jedna z wizjonerek, Justyna Szafryńska zapytała: „Kto Ty jesteś?” i usłyszała odpowiedź: „Jestem Najświętsza Panna Maryja Niepokalanie Poczęta”.

W grocie Massabielskiej Biała Pani wskazała Bernadecie miejsce, z którego wytrysnęło źródło.

Wkrótce wydarzył się pierwszy cud: mieszkanka Lourdes umoczyła sparaliżowaną rękę w wodzie wypływającej ze źródła i została uleczone. Osiemnaście spotkań Bernadety z Białą Panią zakończyło się 16 lipca.

Od pierwszego uzdrowienia, 1 marca 1858 roku, do którego doszło, gdy trwały jeszcze objawienia, chorzy napływają do Lourdes, spodziewając się uzdrowienia ciała lub szukając sił do znoszenia cierpienia. Kościół katolicki uznał oficjalnie 70 cudów spośród około 7400 zgłoszonych wyzdrowień z różnych chorób. Siedem pierwszych cudów odegrało rolę w uznaniu przez Kościół objawień za prawdziwe w 1862 roku.

Związek chorych z pirenejskim sanktuarium spowodował, że gdy w 1992 r. Jan Paweł II ustanowił **Światowy Dzień Chorego**, na jego datę wybrał dzień pierwszego objawienia Matki Bożej w Lourdes – 11 lutego. Tam też, w 1993, 2004 i 2008 r. odbyły się centralne obchody tego Dnia.

Paweł Bieliński

Fragmenty artykułu ze strony niedziela.pl

Wiara i rozum – Fragmenty Encykliki JP II.

Dramat rozdziału między wiarą a rozumem

45. Od powstania pierwszych uniwersytetów teologia nawiązała bardziej bezpośredni kontakt z innymi formami badań i wiedzy naukowej. Św. Albert Wielki i św. Tomasz, choć zachowywali organiczną więź między teologią a filozofią, jako pierwsi uznali, że filozofia i różne dyscypliny nauki potrzebują autonomii, aby mogły prowadzić owocne badania w swoich dziedzinach. Jednakże poczynając od późnego średniowiecza to słuszne rozgraniczenie między dwoma obszarami wiedzy przekształciło się w szkodliwy rozdział. Przesadny racjonalizm niektórych myślicieli doprowadził do radykalizacji stanowisk i do powstania filozofii praktycznie oderwanej i całkowicie autonomicznej w stosunku do treści wiary. Jedną z konsekwencji tego rozdziału była także narastająca podejrzliwość wobec samego rozumu. Niektórzy przyjęli postawę całkowitej nieufności, sceptycyzmu i agnostycyzmu, bądź to aby rozszerzyć przestrzeń wiary, bądź też aby pozbawić ją wszelkich racjonalnych odniesień.

46. Przejawy tej radykalizacji, które wywarły największy wpływ, są znane i łatwo rozpoznawalne, zwłaszcza w historii Zachodu. Nie ma przesady w stwierdzeniu, że rozwój znacznej części nowożytnej myśli filozoficznej dokonywał się przy stopniowym oddalaniu się od chrześcijańskiego Objawienia, sprowadzając ją nawet na pozycje jawnie z nim sprzeczne. W ubiegłym stuleciu proces ten osiągnął apogeum. Niektórzy przedstawiciele idealizmu starali się na różne sposoby przekształcić wiarę i jej treść, nawet tajemnicę śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, w struktury

dialektyczne poddające się pojmowaniu racjonalnemu. Niektórzy przedstawiciele idealizmu starali się na różne sposoby przekształcić wiarę i jej treść, nawet tajemnicę śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, w struktury dialektyczne poddające się pojmowaniu racjonalnemu. Te mu nurtowi przeciwstawiały się różne formy humanizmu ateistycznego, wypracowane pod względem filozoficznym. Uznały one wiarę za czynnik alienujący i szkodliwy dla rozwoju pełnej racjonalności. Nie wahały się przy tym nadać sobie statusu nowych religii i stały się podstawą programów społecznych i politycznych, prowadzących do powstania systemów totalitarnych, które przysporzyły ludzkości wielu cierpień.

Konsekwencje kryzysu racjonalistycznego przyjęły w końcu postać nihilizmu. Dla naszych współczesnych ma on swoisty urok jako filozofia nicości. Według teorii jego zwolenników poszukiwanie stanowi cel sam w sobie, nie istnieje bowiem nadzieja ani możliwość osiągnięcia celu, jakim jest prawda. W interpretacji nihilistycznej życie jest jedynie sposobnością do poszukiwania doznań i doświadczeń, wśród których na pierwszy plan wysuwa się to, co przemijające. Nihilizm jest źródłem rozpowszechnionego dziś poglądu, że nie należy podejmować żadnych trwałych zobowiązań, ponieważ wszystko jest ulotne i tymczasowe.

48. Przegląd ostatniego okresu historii filozofii pozwala dostrzec w nim proces stopniowego pogłębiania się rozdziału między wiarą a rozumem filozoficznym.

Jest oczywiście prawdą, że przyglądając się bliżej nawet refleksji filozoficznej tych, którzy przyczynili się do zwiększenia dystansu między wiarą a rozumem, można w niej odkryć cenne załączki myśli, a pogłębiając je i rozwijając prawym umysłem i sercem odkryć drogę prawdy. Takie załączki myśli znajdują się na przykład w głębokich analizach postrzegania i doświadczenia, wyobraźni i nieświadomości, osobowości i intersubiektywności, wolności i wartości, czasu i historii. Także zagadnienie śmierci może się stać dla każdego myśliciela surowym wezwaniem do poszukiwania we własnym wnętrzu prawdziwego sensu swojego życia. Mimo to jednak obecna relacja między wiarą a rozumem domaga się wysiłku wnikliwego rozeznania, ponieważ zarówno rozum, jak i wiara zostały zubożone i osłabione w swych wzajemnych odniesieniach. Rozum, pozbawiony wsparcia ze strony Objawienia, podążał bocznymi drogami, na których istniało ryzyko zagubienia jego ostatecznego celu. Wiara, pozbawiona oparcia w rozumie, skupiła się bardziej na uczuciach i przeżyciach, co stwarza zagrożenie, że przestanie być propozycją uniwersalną. Zdłudne jest mniemanie, że wiara może silnie oddziaływać na słaby rozum; przeciwnie, jest wówczas narażona na poważne niebezpieczeństwo, może bowiem zostać sprowadzona do poziomu mitu lub przesądu. Analogicznie, gdy rozum nie ma do czynienia z dojrzałą wiarą, brakuje mu

ciąg dalszy w następnych numerze Klimatów

Niech pierwszy rzuci kamień.

Ewangelizacyjna Wspólnota Przyjaciół Oblubieńca z Wilanowa próbuje przenieść na scenę, biblijną historię Marii Magdaleny.

Kiedy kilka miesięcy temu ks. Maciej Czapliński rzucił pomysł, by zająć się teatrem, członkowie wspólnoty spojrzeli po sobie zaskoczeni.

- Pomyślałam, że nic z tego nie wyjdzie. Ale było w tym mnóstwo mojej pychy, a kolejne próby pokazywały, jak bardzo się myliłam – mówi Agnieszka Dzwonkowska. Sama związana jest od wielu lat z teatrami amatorskimi i wydawało się jej, że duszpasterz stawia członkom Wspólnoty Oblubieńca zbyt duże wymagania. Ale ks. Maciej miał już za sobą kilka przygotowanych spektakli, w tym projekt K.O.S.T.K.A., obejrzany na YouTube przeszło pięć tysięcy razy. O inspirowanej komiksem historii patrona młodzieży, pisaliśmy na łamach „Gościa Niedzielnego” w 2018 r. Wówczas udało się to Wspólnocie Klema, gromadzącej młodzież maturalną i akademicką przy parafii Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Grodzisku Mazowieckim. Tym razem ks. Maciej zaproponował to młodym ludziom w wilanowskiej parafii św. Anny, w której pracuje od 2020 roku.

- Jesteśmy młodymi ludźmi, którzy spotkali Pana Boga w swoim życiu i pragną każdego dnia poznawać Go jeszcze bardziej. Na spotkaniach modlitewno-formacyjnych, które odby-

wają się w salce koło kościoła w każdą środę o 19.00, wspólnie modlimy się, dzielimy naszym życiem oraz tym, co Pan Bóg nam uczyli. Słuchamy konferencji i rozważamy Słowo Boże, a przez ostatnie miesiące próbujemy także swoich sił w scenicznej opowieści o Marii Magdalenie – opowiada Izabela Mędrak, zachęcając do doświadczenia żywego Kościoła w wilanowskiej wspólnotcie.

Pomysł scenariusza zrodził się już dawno, podczas Strajku Kobiet. Uderzony jego wulgarnością ks. Maciej Czapliński chciał pokazać, że niesione na sztandarach „wyzwolenie” najczęściej prowadzi do jeszcze większej niewoli. Nic nie nadawało się do tego lepiej niż historia z najbardziej życiowej księgi świata, Ewangelii, a dokładnie perypetie św. Marii Magdaleny, której prawdziwą wolność przyniósł dopiero Jezus. Jednak „Megi” nie jest wprost przeniesioną biografią biblijną, ale pretekstem, by opowiedzieć o dzisiejszych dylematach i pokusaх młodych ludzi. Może nieco przejęskrawionych, a może... jednak nie?

Chociaż Wspólnota Przyjaciół Oblubieńca liczy zaledwie kilka osób, okazało się – znowu

jak w biblijnej przypowieści, o pięciu chlebach i dwóch rybach – że ich talentów wystarczy, by przygotować niezwykle, audio-wizualny spektakl. Kamila Pił zna się na pisaniu ikon, powstały więc gotowe ilustracje, będące elementem scenografii. Agnieszka Dzwonkowska wsparła zespół doświadczeniem aktorskim i podjęła się odegrania na scenie ról aż pięciu osób (akronim powstały z liter ich imion tworzy imię Jezus, by podkreślić, że Bóg jest obecny w spotkanych przez nas ludziach). W dodatku Agnieszka okazała się sprawnym reżyserem, choć zarzeka się, że nigdy w tej roli nie miała okazji się sprawdzić. Ola, wokalistka, wykonuje piosenkę, a Paweł zorganizował profesjonalny make-up. Pomogły osoby spoza wspólnoty: Mikołaj Grudziński stworzył muzykę, ze wsparciem przyszło też wilanowskie Centrum Kultury, które użyczyło swoją scenę kameralną i oświetlenie do prób i trzech planowanych spektakli, oraz fundacja SAXUM, która objęła mecenat nad projektem. W tytułową rolę, Megi, wcieliła się Agnieszka Matejczuk, na co dzień prawniczka, zaangażowana w pomoc cudzoziemcom. Do wilanowskiej wspólnoty dołączyła od czerwca.

- Mimo, że przejścia naszej bohaterki są luźno związane z historią biblijną, także ona musi mierzyć się ze swoimi demonami i grzechami. To sprawia, że wielu widzów odnajdzie w niej swoje doświadczenia. Chcieliśmy, by poruszała, dlatego nie jest „cukierkowata”, a sama sztuka będzie dostępna dla widzów od 15. roku życia. – mówi A. Matejczuk, zaznaczając że dla całej wspólnoty praca nad spektaklem stała się wydarzeniem integrującym i motywującym. –Pozwoliła poznać się lepiej i dała dużo energii do działania. Praca z własnymi emocjami przynosi wiele radości.

- To, że spektakl jest ważny nie tylko dla nas uświadomiły nam ostatnie tygodnie i przeszkody, których doświadczamy: jakby ktoś rzucał niewidzialne kłody pod nogi – twierdzi Agnieszka Matejczuk. – Z drugiej strony, wszystko idzie do przodu, wiele osób nam pomaga, a nasze modlitwy przed każdą próbą przynoszą owoce. Jakby wokół Marii Magdaleny wciąż toczyła się duchowa walka, w której zwycięża przecież zawsze Bóg – dodaje.

Spektakl będzie można obejrzeć na żywo 19, 26 oraz 27 lutego o godz. 19 w Centrum Kultury Warszawa-Wilanów przy ul. Kolegiackiej 3 (po wcześniejszym zgłoszeniu na stronie megi.waw.pl). Zostanie on także zarejestrowany i będzie dostępny od pierwszego dnia na stronie internetowej projektu: megi.waw.pl.

Tomasz Gołąb

Przedruk artykułu z Gościa Warszawskiego

Źródło:
Gość Warszawski

V Niedziela zwykła – 6 lutego 2021 r.

1. Dziś przypada pierwsza niedziela miesiąca. Nabożeństwo eucharystyczne zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nabożeństwie procesja wewnątrz kościoła. Prosimy ministrantów, bielanki, asystę kościelną i wszystkie wspólnoty parafialne o udział w procesji.
2. W poniedziałek, 7 lutego o godz. 18.00. odprawimy Mszę św. Wotywną o Duchu Świętym, po Mszy odmówimy litanie do Ducha Świętego.
3. Wspólnota „Męski Różaniec” zaprasza w najbliższy czwartek, 10 lutego, wszystkich zainteresowanych mężczyzn na spotkanie wspólnotowe. Rozpoczynamy Mszą św. o godz. 18.00. Po Mszy zapraszamy na Nabożeństwo Różańcowe, a po różańcu na spotkanie formacyjne w Kanonii.
4. Zachęcamy do przekazania 1% podatku na rzecz fundacji parafialnej „Fundacja Ecclesia Villanovensis” – numer KRS: 0000331641. Na stronie internetowej parafii udostępniliśmy program do bezpłatnego rozliczenia podatku.
5. Zapraszamy na spektakl „Megi” zainspirowany życiorysem św. Marii Magdaleny w reżyserii ks. Macieja Czaplńskiego. Jest to opowieść o młodej dziewczynie, osadzona we współczesnych czasach, ukazująca jej perypetie, które doprowadziły do poznania Jezusa i oddania Mu swojego życia.

Aktorami są członkowie Wspólnoty Przyjaciele Oblubieńca. Spektakl będzie można obejrzeć na żywo 19, 26 oraz 27 lutego o godz. 19 w Centrum Kultury Warszawa-Wilanów przy ul. Kolegiackiej 3 po wcześniejszym zgłoszeniu na stronie megi.waw.pl. Wstęp wolny. Serdecznie zapraszamy. Więcej informacji o spektaklu na stronie 3.

6. Zatrudnimy Panią do pracy w kuchni na 1/2 etatu. Dodatkowe informacje w kancelarii parafialnej.

7. W tym tygodniu, w czwartek 10 lutego, przypada wspomnienie św. Scholastyki, dziewicy. Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

8. Miłosiernemu Bogu polecamy zmarłych w minionym miesiącu naszych parafian:

- śp. Elżbietę Stenzel-Klekowską,
- śp. Halinę Gajowiak,
- śp. Alfredę Pieniążek,
- śp. Wiesławę Staczyńską,
- śp. Edwarda Połec,
- śp. Stanisława Maciaka,
- śp. Jakuba Długozimę.

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen

MĘSKI RÓŻANIEC

10 lutego 2022 r. (czwartek)
godz. 18.00.

Wspólnota Męski Różaniec zaprasza wszystkich mężczyzn na spotkanie wspólnotowe.

Rozpoczynamy Mszą św. o godz 18:00, po mszy św. Nabożenstwo Różańcowe, a następnie spotkanie formacyjne w salce.

Rozlicz PIT

i przekaz 1% podatku
na parafialną „Fundację Ecclesia
Villanovensis”

– numer KRS: 0000331641

Przełącz Twój 1%

www.parafiawilanow.pl

Program do rozliczenia PIT
PIT-OP dla emerytów i rencistów.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis.

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

09.01.-13.02.2022

Módlmy się,
aby Boża Dziecina błogosławiła
naszym rodzinom i parafii, a Maryja
otaczała opieką w całym roku 2022.